

Jerry Mintz: 10 jel, mely arra mutat: gyermekének másfajta oktatásra van szüksége

március 5, 2013

forrás: Ten signs you need a different kind of education for your child

Sok szülő észre sem veszi, hogy az oktatás drámai változásokon ment át saját gyermekkoruk óta. Az iskolák és osztálylétszámok kisebbek voltak, az iskolából kimaradók aránya alacsonyabb volt, az iskolán belüli erőszak szinte ismeretlen volt, a tanárok nem féltek kimutatni érzelmeiket a diákok felé, de az erkölcsi értékek megvitatásától sem riadtak vissza. Természetesen még akkoriban is távol állt az iskola a tökéletestől, de legalább a tanárok – és általában az igazgató is – ismerték a gyereket név szerint, ami manapság egyre ritkább.

Mivel a közoktatási rendszer jelentősen megromlott, számos szülő, tanár és magánszemély vállalta fel, hogy létrehozza a rendszer közösségi és privát alternatíváit. A szülők számára fontos tudni, hogy vannak más lehetőségek.

Tehát: honnan is tudhatjuk, ha itt az ideje másfajta oktatási formát keresnünk gyermekünknek? Íme néhány a jelekből:

1. Mondja-e a gyermeke, hogy utálja az iskolát?

Ha igen, feltehetően gond van az iskolával. A gyerekek „természetes tanulók”, s míg fiatalok, alig fékezhetők a tanulásban. Ha gyermekünk azt mondja, utálja az iskolát, figyeljünk rá.

2. Problémát okoz-e gyermekének egy felnőtt szemébe nézni, vagy eltérő életkorú gyerekekkel kommunikálni?

Ha igen, gyermeke valószínűleg csak a kortársakkal való kommunikációra „szocializálódott” – a legtöbb iskolában ez bevett szokás – és így elvesztheti a tágabb gyerekcsoporttal és felnőttekkel való kommunikálás készségét.

3. Görcsösen ragaszkodik-e gyermeke a márkajelzésekhez, divatos ruhákhoz iskolai viseletét illetően?

Ez egy olyan szemléletnek a tünete, amely inkább a külső, mint a belső értékeket hangsúlyozza, minek következtében a gyerekek az elfogadás és összehasonlítás felszínesebb eszközeire hagyatkoznak a mélyebb értékek helyett.

4. Fáradtan és zsörtölődve jön haza gyermeke az iskolából?

Míg a diákoknak lehetnek kemény napjaik az iskolában, az állandó kimerültség és ingerültség biztos jelei annak, hogy az iskolai élmények nem feltöltik, hanem valóban legyengítik a gyereket.

5. Gyermeke iskolai konfliktusokról panaszkodva jön haza az iskolából? Méltánytalan helyzeteket élt át?

Ez azt jelentheti, az iskolában nem működik a gyermekközpontú konfliktusmegoldó és kommunikációs szemlélet. Sok iskola hagyatkozik a gyors, felnőttek által irányított problémamegoldásra, megfosztva így a gyerekeket azon képességüktől, hogy érzelmileg feldolgozzák, és figyelmesen megvitassák az aktuális helyzetet.

6. Gyermeke elvesztette érdeklődését a művészet, zene vagy tánc iránt?

A hagyományos rendszerben ezek a kreatív levezetési lehetőségek másodrendűek a „tudományos” területekhez képest és nem is széleskörűen támogatottak. Bizonyos esetekben már meg sem jelennek, mint választható kurzusok. Az elutasítás gyakran

leértékeli vagy kioltja az ilyen jellegű természetes tehetséget és készségeket a gyerekekben.

7. Felhagyott-e gyermeke a pusztán szórakozást jelentő olvasással, írással, hóbortjának folytatásával? A legkisebb energiát fekteti-e leckeírásra?

Ez gyakran annak a jele, hogy a spontán tevékenységek és a diák önállósága nem érték az iskolában. A gyerekeknek természetes hajlamuk van tanulásuk irányítására, a szabvány tesztelvárásoknak megfelelés viszont gátolja a tanárokat abban, hogy ezt a hajlamukat táplálják, támogassák. Az eredmény: növekvő érdektelenség a valaha izgalmas tárgyakkal szemben, a kreativitás elvesztése.

8. Az utolsó pillanatig halogatja-e gyermeke a leckeírást?

Ez azt jelzi, hogy a lecke nem felel meg a gyermek igényeinek – talán csak másolás vagy magolás – elfojtja természetes érdeklődését.

9. Mesél-e valami érdekeset az iskolában történetekről?

Ha nem, lehet, hogy semmi gyermeke számára érdekes nem történik az iskolában. Miért nem lehet az iskola – az oktatás – jókedvű, izgalmas, kellemes?

10. Említette-e az iskolai védőnő vagy pályaválasztási tanácsadó, hogy gyermekének esetleg ADHD betegsége van, esetleg Ritalin-t vagy más viselkedésmódosító gyógyszert kéne szednie?

Legyen óvatos az ilyen diagnózissal kapcsolatban, és ne felejtse, manapság a hagyományos iskolai tanmenet nagyrészt magatartás-felügyelet. Ha a vizsgaelőírások korlátozzák a tanárt abban, hogy képes legyen a gyerekeket lefoglalni, ha elveszik a gyerekek kedvét saját érzelmeik követésétől, ha elvárják, hogy a gyerekek napi 5-6 órát üljenek korlátozott odafigyelés és személyes kommunikáció nélkül, akkor úgy vélem,

inkább az iskola beteg – nevelési deficit zavara van – és itt az ideje, hogy a gyermek kikerüljön ebből a helyzetből.

Amennyiben gyermeke a vázolt jellegzetességek némelyikét mutatja, ideje más lehetőséget keresni. Az ország legtöbb részén számos lehetőség között válogathatunk manapság (köz- és privát keretek között).

A fenti jelek egyike sem ad egymaga okot a pánikra. De ha ezek néhányát észleli, tényleg alternatíva után kéne néznie.

Itt a cikk az Amerikában működő oktatási lehetőségeket vázolja. Megemlíti, hogy már 40 államban van jogi lehetőség arra, hogy a szülők és tanárok az állami előírásoktól mentes önálló szemléletű iskolát hozzanak létre. Ezekből több mint 4000 működik. Léteznek speciális szakterületeket felkaroló intézmények (kb. 4500), ahova szélesebb körzetből jelentkeznek a diákok.

Több mint 4500 Montessori iskola működik, Waldorf iskolák százai, független alternatív iskolák, demokratikus iskolák, szabad iskolák, Sudbury iskolák.

A közoktatás is kínál alternatív lehetőségeket (Iskola az Iskolában program; iskolai nehézségekkel küzdő gyerekek számára működő speciális program).

De sok szülő a fenti lehetőségek egyikét sem választva az otthontanulás (homeschooling) mellett dönt. (Ennek is különböző módzatai lehetnek: iskolafüggetlen egyéni tanmenettől egészen az egy iskola által támogatott otthon zajló oktatásig.)

A következő alternatíva a „nem iskolázás”. Itt nincs tanmenet, a gyermek igényeit/érdeklődését követi az oktatás.

Az állami teszteken az otthon tanulók átlagteljesítménye 85%-os, míg az állami iskoláké 50%-os.

Remélhetőleg a hagyományos oktatási rendszer a tanulói igényeknek megfelelően változik majd, de erre nem lehet várni, mindenkinek felelősséget kell vállalnia gyermeke oktatásában.

fordította: Jinda Réka

Jerry Mintz: Szabadság és demokrácia az oktatásban c. könyve megrendelhető!

Ingyen letölthető:

[kiadvanyok/jerry-mintz-szabadsag-es-demokracia-az-oktatasban/](#)